

Privatliv

Oplevelsen af privatliv er, ifølge interviewene med børnene der indgår i undersøgelsen, en faktor, som kan påvirke deres generelle trivsel. Hvis børnene ikke oplever at have tilstrækkeligt privatliv, kan det påvirke deres humør.

I dette kapitel beskriver vi forskellen blandt børn på døgninstitutioner og opholdssteder i forhold til oplevelsen af at have tilstrækkelig privatliv. Derudover belyser vi, hvad der, ifølge børn og medarbejdere, har betydning for oplevelsen af privatliv. Herunder beskriver vi følgende temaer:

- Betydning af 'eget værelse' i forhold til oplevelsen af privatliv
- Betydningen af at fortrolig information deles på tværs af medarbejdere

SAMMENFATNING AF RESULTATER OM PRIVATLIV

Af Trivselsundersøgelsen fremgår det, at børn anbragt på døgninstitutioner i mindre grad, end børn anbragt på opholdssteder, oplever at have tilstrækkeligt med privatliv. Børnene fortæller i interviewene, at de ikke generelt på anbringelsesstedet oplever at have privatliv, men at deres eget værelse er det rum, hvor de kan trække sig og være sig selv. Herved er det afgørende for børnenes oplevelse af privatliv, at de føler, at deres eget værelse bliver respekteret som et rum, hvor de kan definere, hvem der må være der, samt hvornår og hvordan.

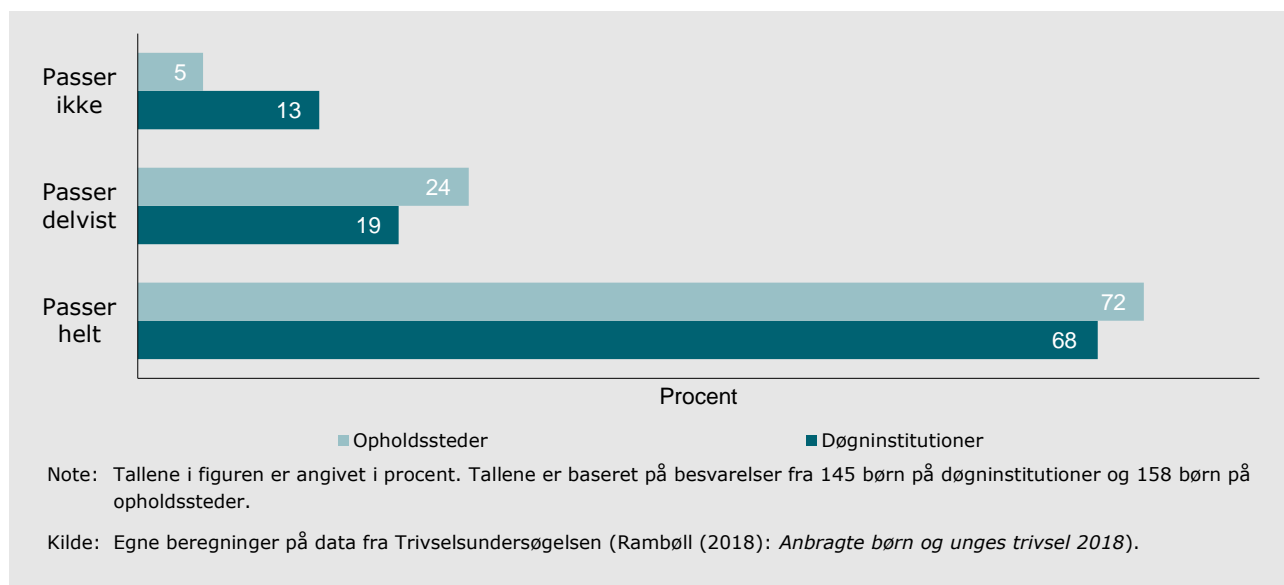
Et andet element som, børnene beskriver, påvirker deres oplevelse af privatliv, er, hvorvidt fortrolig information mellem barnet og en specifik voksen bliver delt på tværs af medarbejdere. Manglende gennemsigtighed i forhold til hvilken information der deles, og herved manglende oplevelse af hensyntagen fra medarbejderne, påvirker børnenes oplevelse af privatliv negativt.

BØRN PÅ OPHOLDSSTEDER OPLEVER I HØJERE GRAD PRIVATLIV

I Trivselsundersøgelsen er børnene blevet spurgt ind til, om de oplever, at have tilstrækkelig privatliv. Figur 7.1 viser, at børn på døgninstitutioner i mindre grad, end børn på opholdssteder, oplever at have tilstrækkeligt privatliv. Mens fem procent af børnene på opholdssteder oplever, at de ikke har tilstrækkeligt

med privatliv, gør dette sig gældende for 13 procent blandt børn på døgninstitutioner.

FIGUR 0.1 'HAR DU TILSTRÆKKELIGT PRIVATLIV HÉR (PÅ ANBRINGELSESTEDET)?'

VÆRELSET ER DÉT RUM, HVOR DER ER MULIGHED FOR PRIVATLIV

På baggrund af interviewene med børnene fremgår det, at de generelt set ikke oplever at have meget privatliv, fordi der er mange mennesker og meget støj på anbringelsesstederne. Det fremhæves dog, at der er ét sted, hvor de fleste oplever, at kunne være sig selv og have privatliv, og det er børnenes eget værelse.

Børnene fortæller, at deres værelse er deres private rum, hvor de kan trække sig tilbage, være alene og være i fred. Børnenes eget værelse er et sted, hvor de føler, at de kan slappe af. For mange børn er det også et sted, som de holder af. Værelset har derfor stor betydning, fordi det netop er her, hvor børnene har mulighed for privatliv. Et barn forklarer betydningen af dét at have eget værelse og muligheden for at være alene, når man bor på en institution:

“Nogle gange er det rart at være på mit værelse. Så kan man være alene”

“Mit værelse er det eneste sted, for hvis vi går udenfor, så skal der en voksen med. Du kan ikke sidde i stuen, for der er sikkert andre børn. Nogle gange er det rart at være på mit værelse. Så kan man være alene. Der er ikke så meget larm. Der kan man være i fred.” (Barn, 11 år, døgninstitution)

VÆRELSET ER BARNETS 'STED'

Forstyrrelser på eget værelse påvirker oplevelsen af privatliv negativt

Da børnenes eget værelse beskrives som det eneste sted, hvor de oplever at have privatliv og kunne være sig selv, har det stor betydning, at det respekteres som 'deres' sted. Nogle børn fortæller, at de har oplevet, at det ikke bliver respekteret. Børnene oplever udfordringer, i forhold til at kunne være i fred på eget værelse, både i forhold til andre børn og de voksne på anbringelsesstedet.

Når voksne overskrider grænsen for privatliv

Flere børn fortæller i interviewene, at de oplever, at de bliver forstyrret på deres værelse af de voksne. Flere børn beskriver, hvordan det påvirker dem negativt, når de voksne eksempelvis kommer ind på deres værelse, uden at barnet har tilkendegivet, at de må komme ind. Dette opleves af børnene som grænseoverskridende, og de fremhæver, at det har betydning, at en lukket dør respekteres. Disse oplevelser går igen på både opholdssteder og døgninstitutioner. Et barn beskriver denne problematik:

"Han banker på, men inden jeg kan nå at svare, åbner han døren, og går meget hurtigt hen til mig. Og jeg vil bare have ro på mit værelse. De skal ikke komme ind, før jeg har sagt "Ja", når de banker på. Der er jo også nogle, jeg helst ikke vil have kommer ind. Så de voksne kan godt vente lidt med at gå ind." (Barn, 13 år, opholdssted)

Det nævnes også af flere børn, at de oplever det som direkte negativt i forhold til oplevelsen af privatliv, at medarbejdere på stedet kan komme ind på deres værelse, uden barnets accept:

"Privatliv, det har man ikke noget af heroppe. Hvad er meningen med at have en nøgle til sit værelse, hvis den kan åbnes fra begge sider? Engang var der en voksen, der bankede på, og jeg blev ved med at sige, at han skulle gå væk. Til sidst låste han døren op. De går ind når det passer dem." (Barn, 16 år, opholdssted)

Børnene beskriver deres eget værelse som essentielt i forhold til at opleve at have tilstrækkelig privatliv, da det er det eneste sted, hvor de kan trække sig og være sig selv uden forstyrrelser fra andre. Af samme grund beskriver børnene det også som grænseoverskridende, når de oplever, at deres værelse ikke respekteres som 'deres' sted, hvor de kan afgøre hvem og hvornår, der kommer andre ind. Det gælder også i forhold til andre forstyrrelser - både af andre børn på stedet og af de voksne.

VIDENSDELING I MEDARBEJDERGRUPPEN PÅ- VIRKER OPLEVELSEN AF PRIVATLIV NEGATIVT

Interviewene viser derudover, at et andet element, som har stor indflydelse på børnenes oplevelse af privatliv, er, når fortrolig information, givet fra et barn til en voksen på stedet, bliver delt på tværs af medarbejdere.

Privatlivet begrænses, når informationer deles blandt medarbejdere

Flere børn beskriver, at de oplever, at det går ud over deres privatliv, når de har fortalt private informationer til en specifik medarbejder, og det derefter bliver delt blandt medarbejderne på stedet. Et barn fortæller, at hun ikke oplever, at der bliver taget hensyn til, at det er privat information, som ikke skal ud til alle:

"Jeg synes ikke, at de voksne tager hensyn. Hvis jeg siger, at det ikke er noget, som alle folk skal vide, så skal de også gøre det. Nogle gange skal de sige det videre, men nogle gange må de tage hensyn." (Barn, 14 år, døgninstitution)

Denne oplevelse har blandt andet medført, at barnet ikke oplever at kunne stole på de voksne på stedet, og ikke fremover har lyst til at dele sine tanker og følelser med medarbejderne:

"Jeg er ikke så vild med at åbne op, for de skriver det ned, og så tager alle mulige det op"

"Jeg er ikke så vild med at åbne op, for så skriver de det ned, og så tager alle mulige det op. Så ved alle, hvordan jeg har det inde i med alle følelser, og det gider jeg ikke." (Barn, 14 år, døgninstitution)

Flere børn beskriver, at det er den manglende gennemsigtighed i forhold til, hvornår medarbejderne deler informationen med andre, der gør, at de ikke føler, de har tilstrækkeligt med privatliv.